

مردک درحالیکه با آن ساعتش نگاه میکرد گفت:
 - وای بی شرفها... مثل اینکه توقهوه خونه دستش زدند.
 برای آنکه هرچه زودتر از شر او خلاص شوم دوایستگاه
 زودتر از ایستگاه مقدس پیاده شدم .
 او بمحضر دیدن من فریاد زد:

- یادتون نره ساعتیونو ۷ دقیقه جلو بکشین ؟
 خسته و کوفته بمنزل رسیدم. زنم بمحضر دیدن من
 پرسید :

-- پس ماهی کو؟ مگر قرار نبود ماهی بخری ؟
 من که نتوانسته بودم ساعت را بفروشم و باپول آن ماهی
 بخرم ناچار بودم متول بدروغ شوم. مثل اینکه خریدن ماهی
 را کاملا فراموش کرده باشم گفتم:

- راست میگی عزیزم... ولی فراموش کردم.
 - چی چی رو فراموش کردم. مگر ممکنه آدم یادش بره
 که ماهی بخره !

خوب شد که بتو اطمینان نکرده و غذا پخته ام والا سر
 شام بهمونها چی میخواستی بدی ؟

آن شب دوباره برس مسائل مختلف تر کیه با دوستان
 بیبحث و تبادل نظر پرداختیم و موقعی که مقایسه ترکیه و ممالک
 هنرمندان رسیدیم گفتم:

- فرق بزرگ ملت ما با ملت‌های پیشرفت‌های این است که
 آنها بارزش وقت واقف هستند و ما ارزش برای آن قائل
 نیستیم .

یکی از دوستانم در تأثید گفته‌های من:

— ملت ما برای ۱۰ دقیقه و ۲۰ دقیقه و حتی یک ساعت وقت هم ارزش قائل نبوده حتی حاضر نیستند ساعتهای خودشان را با ساعت و وقت صحیح میزان کنند. البته عده‌ای از شماها باین گفتار من خواهید خنده دید ولی این یک حقیقت است و آنرا نمیتوان کتمان کرد.

— بساعتم نگاه کرده ازاو پرسیدم:

— قربان ساعتیون چنده؟

— متأسفانه مثل اینکه مال من خوابیده!..

مغروق

www.KetabFarsi.com

بدون آنکه ذره‌ای مبالغه کنم یا اینکه اصل موضوع را تغییر دهم، ماجرای غرق شدن یکی از هموطنانمان را که امسال تابستان در دریا اتفاق افتاد برایتان شرح می‌دهم.

(البته او را گارسونهای رستورانهای ساحلی باشاندادن صور تحساً به انکشته بودند!). اما بمحض اینکه او را به ساحل دریا آوردند عدد زیادی از مردم محلی دور اورا گرفتند یکی از زنان محلی که نمی‌توانست قیافه‌این تازه وارد را بخوبی ببیند فریاد زد:

— بابا یه خرده بکشین کنار بیچاره همین حالت که از دست بره او در عین حال که این جملات را می‌گفت خودش را با فشار زیاد بداخل آن جمعیت میراند.

دخترجوانی که از شدت هیجان بدون مایواز کاین پیرون آمده بود مادرش را مخاطب قرار داده فریاد می‌زد.

— آهای مادر... مادر جون بدومیل اینکه یه نفر غرق شده.

و بچهها در حالیکه دست می زدند یک صدا می گفتند:

— غرق شده، آی غرق شده... غرق شده، آی غرق

شده!!!

زن جوانی که آب فراوانی از مایوش فرمیریخت جمعیت را شکافت و خودش را بروی مغروق که دراز بدراز روی شن های ساحلی خوابیده بودانداخته در حالیکه موهای سر ش را می کند می گفت:

— حمید جون بلند شو... حمید جون منو تنها نگذار. در این موقع مرد چاق و قد کوتاهی که سرطاسی داشت او را از زمین بلند کرده گفت:

— بلند شو من اینجا مام.

— عزیزم تو اینجا می آیا باور کنم که تو نمردی؟ سپس زن جوان خودش را در میان بازویان مردی که گویا شوهرش بودانداخت. مرد قد کوتاه کله طاس اورا برستوران پلاز برده پهلو دست چند نفر خانم دیگر که در آنجا نشسته بودند نشاند. یکی از خانمهای از خانم جوان پرسید:

— ممکنه بگی کجای اون مرد به حمید آقا شبیه بود؟ نه خودت بگو.

در حالیکه حمید آقا قدی کوتاه، سری طاس و شکمی بزرگ دارد با آن شخص که قدمی بلند، موئی مجعد و مشکی، و اندامی لاغر دارد چه نکته مشابهی داشتند که تو او را با حمید آقا اشتباه گرفتی؟

— من میدونستم که اون حمید نیست رل بازی کردم که

حمدید بفهمه چقدر دوستش دارم.
مردمی که دور مقر وق جمع شده بودند عقايد مختلفی
داشتند.

- آنوبیش دکتر بیریم.
- ابنجا دکتری نیست؟
- این دیگه چه پلاژیه؟ کوآمبولانس این پلاژ؟
- ببینم با باهه راست راستکی مرده؟
- خیلی وقته.
- روئینهاش فشار بیارین دستهاشو بطرفین بازو بسته کنید.
- بکلامنتری تلفن کنید.
- کلامنتری باین کاری نداره چون جنایتی رخ نداده.
- فوراً بیکی از بیمارستانها تلفن کنید.
- سر ازیر نگهش دارین.
- دستهاشو تکون ندین که بدتر میشه.
- در این موقع صاحب پلاژ سراسیمه سردسید و گفت:
- اون خلیل آقای بی شرف کجاست؟ من اونسو ناسلامتی
بعنوان نیحات غریق استخدام کردم و حالا معلوم نیست کدوم
گوریه!
- حتماً از سوراخ کابین ها سر و تن لخت زن و بجه مردم
را دید میزنه.

- نبضشو بگیرین.
- قلبش میز نه؟
- صورت مادر مرده کبود کبود شده.
- زنی بچه اش را مخاطب قرار داده:

— دیدی بہت میگم تک و تنها تو دریا نرو؟ زبونم لال ...
زبونم لال توهمن مثل اون میشی.
کارکنان پلاز بهر ذحمتی بود اورا بداخل یکی از کابینها
حمل کردنند.

در یرون کابین مسافرین دریا بصورت اجتماعات ۶-۵
نفری دورهم جمع شده راجع باین حانه صحبت میکردنند.
— خدا بیامرزش میگن ۲ ساعت تمام زیر آب بوده.
— با باجون مگر ممکنه انسان ۲ ساعت زیر آب بمونه؟
— شاید خودکشی کرده باشد؟
— فکر نمی کنم چون قیافه اش بقیافه کسی که بخواهد خود.
کشی کنه نمیآد.
— خیلی بقیافش نمیشه اطمینان کرد چون ما همسایه‌ای
داشتیم که ...

— خدا قسمت هیچ بشری نکنه.
— حقش بود که میمرد... آخه کسی نیست بهش بگه
تو که شنا بلد نیستی چرا تو دریا میری... خوب شد که مرد.
— صداتو بیر.
— دوستانش میگن شناگر ماهری بوده.
— میگن بعد از آنکه تو آب شیرجه رفته دیگه یرون
نیامده.

— میگن مست بوده .
— اگر مست بوده مردن حقشه.
— شاید سکنه قلبی کرده؟
— فکر نمی کنم شخصی بسن و سال اون سکته قلبی بکنه.

دکتر و پلیس باهم پلاژ رسیدند.
 چهار نفر زن روی شنها خوابیده و اینطور صحبت می-
 کردند :

- اگر میدیدیش نمی تونستی ازش چشم ورداری... چه
 جوون خوش قیافه و خوش هیکلی.

- چه چشمهای سبز خوش رنگی داشت .

- تو مژه ها شو چرا نمیگی ؟

- بیچاره... .

- دندانهاش مثل صدف بود.

- اگر آدم بدونه کی میمیره... .

آن مرد بیچاره از قرار معلوم صبح خیلی زود غرق
 شده بود .

وموقعي که من پلاژ را ترک می کردم و تقریباً هوا تاریک
 شده بود هنوز مردم در باره چشمها، ابروها، پلک ها، هژره،
 رنگ پوست، قیافه زیبا و اندام کشیده او صحبت میکردند!..

«پایان»